

εἶνε φρέσκα ἄν ἐκεῖνα ποῦ μᾶς ἔδωσες τὴν πε-
ρασμένην Κυριακὴν.

Ὁ ὑπρέτης. — Ὡ Κύριε! πῶς γίνεται, ἀφοῦ
εἶνε ὅλο ἀπὸ τὰ ἴδια . . .

*
**

Ἰσπανικὸν λόγιον:

Τὰ δάκρυα τῶν γυναικῶν εἶνε εὐθηνότατον ἐμ-
πόρευμα, τὸ ὁποῖον φέρει μεγάλα κέρδη.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐπὶ μακρὸν ἐπεκράτησε παρ' ἡμῖν ἡ δοξασία
ὅτι πρωταίτιοι τῆς πλημμελοῦς τῶν πραγμάτων
διαχειρίσεως εἶναι οἱ ὑπέρτατοι ἄρχοντες καὶ οἱ
ὑπέρτατοι θεσμοί! Ἀλλὰ σήμερον ἐπέστημεν, ὑ-
ποθέτω, ὅτι τοῦτο εἶναι ὑπεκφυγὴ τοῦ ζητήμα-
τος καὶ οὐχὶ λύσις. Ἐν διαστήματι ἐτῶν τεσσα-
ράκοντα δύο μὲν κατελύσαμεν ὑπερτάτους ἄρ-
χοντας, δύο δὲ ἐψηφίσαμεν συντάγματα, τὰ δὲ
πράγματα πολὺ δὲν ἐβελτιώθησαν. Ἐντεῦθεν,
ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ ἀμβλυωπώμεν πρὸς τὸ φῶς
τῆς μεμαρτυρημένης ἀληθείας, ἀνάγκη νὰ ὁμο-
λογήσωμεν ὅτι ἐν κοινοβουλευτικῇ πολιτείᾳ σω-
φρόνως ὀργανωμένη οἱ ὑπέρτατοι ἄρχοντες καὶ οἱ
ὑπέρτατοι θεσμοὶ δὲν ἐνεργοῦσιν εἰμὴ ὅπως τὸ ἔ-
θνος θέλει νὰ ἐνεργήσωσιν. Οἴκοθεν οὔτε ἀπολύ-
τως ἀγαθοὶ εἶναι, οὔτε πονηροὶ ἀπολύτως· ἀλλ'
ὡς περ τὰ κάτοπτρα, ἀπεικονίζουσι τὰ δρῶντα
πρόσωπα καὶ τὰ συμβαίνοντα πράγματα. Ἐὰν
τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα χωλαίνωσι, δὲν
πταίουσιν τὰ κάτοπτρα· μάτην δὲ ἠθέλωμεν ἐξα-
κολουθεῖν νὰ θραύωμεν αὐτὰ προμηθευόμενοι νέκ,
διότι καὶ τὰ νέκ, τὰς αὐτὰς θέλουσι παρκαστήσει
εἰκόνας. (Κ. Πικραργόπουλος).

*
**
Τὸ ἔθνος τὴν ἰδίαν του ποθοῦν εὐημερίαν,
Ἄς τὴν παρέχῃ εἰς ἑαυτὸ μὲ δόξαν ἰδίαν.
Ἄς ἐπιβάλλῃ μόνον του καὶ ἄς τηρῇ τὸν νόμον.
Τὸ ἔθνος εἶνε πάντοτε σοφώτερον ἀτόμου.
Λαὸς που ὄπλα ἔλαβε καὶ ποῦ ἤλευθερώθη,
Διέβρηξε τὸν παιδικὸν γιγῶνα καὶ ἠνδρώθη.
Καὶ καθεσθίεις ὁ ἴδιος εἰς τὸ πηδάλιον του,
Εἰς τοὺς κινδύνους δύναται ν' ἀντισταθῇ τοῦ πόντου.
(Α. Ρ. Ψαρχαβῆς).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Παρισινὴ ἐφημερὶς διηγεῖται τὸ ἐπόμενον
νόστιμον συμβῆν κατὰ τινὰ ἐορτὴν τῆς ἀριστο-
κρατίας τοῦ Λονδίνου εἰς ὄφελος τῶν πτωχῶν
τῆς πόλεως.

Ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλίας, ἥτις ἐπιτυχά-
νει πολὺ ὡς πωλήτρια, εἶχεν ἀναλάβει κατὰ τὴν
ἐν λόγῳ ἐορτὴν τὴν πώλησιν φυτῶν, ὅπως κάμη
ὅσον τὸ δυνατὸν ἄδρότερον εἰσπραξῆν. Ἡ λαίδη
Dudley ὑποδεικνύει εἰς τὴν πριγκίπισσαν κά-
ποιον, ὅστις, ἂν καὶ ἐκ τῶν βαθυπλούτων ἐμπό-
ρων τοῦ Ἀστέως, ἐδεικνύετο ἀνάσθητος εἰς ὅλας
τὰς παρατηρήσεις ὅπως προσφέρει τι.

— Πῶς ὀνομάζεται; ἐρωτᾷ ἡ πριγκίπισσα.

— Εἶνε ὁ κ. Ν. . .

— Καλὰ! θὰ ἰδῆτε τί θὰ τοῦ κάμω.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος
Κροῖσος εὐρίσκετο ἀκριβῶς κεχηνῶς ἐμπροσθεν
τῆς τραπέζης τῆς Α. βασιλικῆς ὑψηλότητος.

— Κύριε Ν. . . , λέγει αὕτη μεγαλοφώνως.
Οὗτος, κατακόκκινος ἐκ συγκινήσεως, πλησιάζει.

— Κύριε Ν. . . , ἐξακολουθεῖ ἡ πριγκίπισσα,
κάμνω συλλογὴν αὐτογράφων, καὶ σὰς παρακαλῶ
νὰ μὲ δώσητε τὴν ὑπογραφὴν σας.

Ταῦτα λέγουσα ἡ πριγκίπισσα ἔτεινε γραφίδα
καὶ τεμάχιον χάρτου εἰς τὸν ἔμπορον.

Πῶς νὰ ἀποκρούσῃ τοσοῦτον κολακευτικὴν
πρόσκλησιν; Ὁ καλὸς μας ἔμπορος ὑπογράφει
διὰ τρεμοῦσας χεῖρός.

— Κυρίαί, λέγει τότε ἡ πριγκίπισσα πρὸς τὴν
ἀκολουθίαν της, ἐλάτε νὰ εὐχαριστήσωμεν ὅλοι
τὸν κ. Ν. . . διὰ τὸ γραμματίον τῶν χιλίων λι-
ρῶν, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψε πρὸς ὄφελος τῶν πτω-
χῶν.

Ἡ Αἰ ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης ἀναγρά-
φουσιν ὅτι δώδεκα κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης
συνέστησαν Ἑταιρίαν ἐντελῶς καινότροπον, sui
generis, ἐν ἧ ἄλλα μέλη δὲν γίνονται πλέον δε-
κτά. Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας, ἐκ κοινῆς τῶν
μελῶν προσφορᾶς προσληθούσα, ἀποτελεῖται ἐκ
κομφατάτου φερέτρου εἰς δώδεκα χωρίσματα διη-
ρημένου, ἐντὸς ἐκάστου τῶν ὁποίων εἶνε τεθειμένη
φιάλη ἐξαίρετου οἴνου Ξερέε. Κατ' ἔτος τὰ μέλη
τῆς Ἑταιρίας συνέρχονται, ἐξάγουσι τὸ φέρετρον
ἐκ τῆς θήκης του, καὶ ἂν τις αὐτῶν ἀπέθανε, οἱ
ἄλλοι κενοῦσιν ἐν σιγῇ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ φιά-
λην, ἐκφωνοῦντες ὅσον τὸ δυνατὸν θερμότερον πα-
νηγυρικὸν ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου. Τηροῦσι πρακτικὰ
τῶν ἀπαγγελλομένων νεκρολογίων, καὶ θέτουσιν
αὐτὰ ἐντὸς τῆς κενῆς φιάλης, ἢ ἐπαναθέτουσιν
ἐν τῷ φέροντι τὸ ὄνομα τοῦ θανόντος χωρίσματι.
Ὁ ἔσχατος ἐπιζήσων θέλει κενώσει τὴν φιάλην
τοῦ πρὸ αὐτοῦ θανόντος, ὡς καὶ τὴν ἰδικήν του,
ἢ ἀπαγγεῖλῃ τὸν ἐπικήδειον τοῦ αἰοιδίου προ-
κατόχου του, καὶ θέλει θέσει τὸ πρακτικὸν τοῦ
ἐκφωνηθέντος λόγου ἐν τῷ φερέτρῳ μετὰ τῆς ἰδίας
αὐτοῦ νεκρολογίας. Θέλει δ' ἐκλέξει πρόσωπόν τι
ὅπως ἐμπιστευθῇ, μετὰ τὸν θάνατον καὶ αὐτοῦ,
τὸ φέρετρον.

Ἡ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες προστιθεῖσιν ὅτι
ὁμοία ταύτη Ἑταιρία, ἐν Κιγκινιάτῃ συστάσα,
διελύθη τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀποθανόντων πάντων
τῶν μελῶν αὐτῆς.

Κατὰ τὴν γενομένην ἐσχάτως ἀπογραφὴν,
ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Με-
γάλης Βρετανίας ἀνέρχεται νῦν εἰς 35 ἑκατομ-
μύρια ἢτοι ἐντὸς ἐξ ἐτῶν πηξήθη ἐπὶ 4 ἑκατομ-
μύρια.

Ἡ ἐφημερὶς «Bund» δημοσιεύει τὴν ἀκό-
λουθον περίεργον στατιστικὴν, ἐξ ἧς καταφαίνε-
ται ἡ μέχρι τοῦδε ἐπέκτασις τοῦ δικαιοῦματος τοῦ

ψηφίζουν εἰς τὰ κυριώτερα ἔθνη, παρ' οἷς ἰσχύει.

Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσιν 9,691,261 ἐκλογεῖς, ἧτοι 26,3 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων.

Ἐν Ἑλβετίᾳ 642,552 ἐκλογεῖς, ἧτοι 24,2 τοῖς 100. Ἐν Γερμανίᾳ 8,523,446 ἐκλογεῖς, ἧτοι 20,2 τοῖς 100. Ἐν Ἀγγλίᾳ, 2,719,590, ἧτοι 11, 5 τοῖς 100. Ἐν Αὐστρίᾳ 1,242,946 ἐκλογεῖς ἢ 5, 9 τοῖς 100. Ἐν Πορτογαλίᾳ 216,688, ἧτοι 5, 4 τοῖς 100. Ἐν Ἰταλίᾳ 605,007 ἐκλογεῖς, ἧτοι 2, 2 τοῖς 100. Ἐν Βελγικῇ 63,278 ἐκλογεῖς, ἧτοι 1, 8 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων.

Οὕτω ἡ γαλλικὴ Δημοκρατία ἀριθμεῖ σχετικῶς πρὸς τοὺς κατοίκους αὐτῆς πλειοτέρους ἐκλογεῖς καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀρχαιοτέραν χώραν τῆς γενικῆς ψηφοφορίας, τὴν Ἑλβετίαν. Ἴσως ὅμως, ἐάν καὶ ἡ Ἑλλάς εἶχε τόπον ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι, θὰ ἠδύνατο νὰ διαμφισβητήσῃ τὰ πρωτεῖα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν, χάρις εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν παιδιῶν καὶ τῶν τεθνεώτων ἐκλογέων, οἵτινες δὲν εἰπousi ποτὲ ἐκ τῶν ἐκλογικῶν αὐτῆς καταλόγων.

☞ Ἐσχάτως εἰς τῶν ἀκολούθων τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας προσήνεγεν αὐτῷ πολυτελῆ κλάμον, ἔχοντα τὴν ιδιότητα νὰ ἦναι πλήρης μελάνης, ἐφ' ὅσον τὸν μεταχειρίζεται ὁ γράφων. Ὁ Γουλιέλμος Α' ἀπεκρίνατο μειδιῶν «Ἐγὼ ἐπεθύμουν κλάμον γράφοντα μόνον ἀγαθὰ καὶ ἀληθῆ, οὐδέποτε δὲ ψεῦδη. Τοιαύτην δὲ γραφίδα θὰ προσέφερον δωρεὰν πρὸς ἕκαστον δημοσιογράφον».

☞ Ὁ διάσημος Νέλσον ἔλεγε: «Πᾶσαν τοῦ βίου μου τὴν ἐπιτυχίαν ὄφειλω εἰς τὴν συνήθειαν νὰ εἶμαι πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν κατὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους».

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ

Τὰ παγετώδη ποτά.

Μία τῶν συχνοτάτων αἰτιῶν τῶν διαταράξεων τῶν λειτουργιῶν τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων ἐν ὥρᾳ θέρους εἶναι ἡ χρῆσις καὶ κατάχρησις τῶν παγετωδῶν ποτῶν.

Ἐάν, ἐνῶ τὸ σῶμα εὐρίσκεται ἐν ἐφιδρώσει, πίνετε ψυχρότατον ἢ παγετώδες ὕδωρ, τὴν παραγομένην ψύξιν διαδέχεται ἰσχυρὰ ἀντίδρασις, ὑπερ εἶνε ὠφελιμώτατον ἄλλ' ἐνίοτε ἐπέρχεται γενικὴ τοῦ σώματος ψύξις. Τὸ ὕδωρ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῶν παρειῶν τοῦ στομάχου ποσότητὰ τινα θερμαντικοῦ. Τί δὲ συμβαίνει τότε τοῦ στομάχου μὴ ἔχοντος οἶαν καὶ τὸ δέρμα θερμοκρασίαν;

Ἐπειδὴ ἡ ἰσορροπία τείνει νὰ ἀποκατασταθῇ, ὁ στόμαχος καὶ τὰ λοιπὰ σπλάγγνα ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοῦ δερματος τὸ ἐλλείπον αὐτοῖς θερμαντικόν. Ἡ θερμασία τοῦ δερματος ταπεινοῦται καὶ ἡ διαφόρησις παύει. Ἰσχυρὰ αἵματος εἰσροὴ συμ-

βαίνει εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα, ἧς ἕνεκα δυνατὸν νὰ γεννηθῶσι συμφορήσεις καὶ φλεγμοναὶ δυνάμεναι ταχέως νὰ δεικνυδυνεύσωσι τὴν ζωὴν.

Ἐκ δὲ τοῦ νευρικοῦ συστήματος παρατρεῖταις ἐνίοτε ἐπερχομένους, μετὰ πόσιν ψυχροῦ ὕδατος ὑπ' οὗς ὄρους προεἶπομεν, πόρους, τετανικὴν τῶν σιαγόνων σύσπασιν καὶ συγκοπὰς. Ἀναφέρονται μάλιστα περιπτώσεις αἰφνιδίου θανάτου.

Ἰσχυρὰ ἀνεπτύχθη τοῦ στομάχου φλεγμονὴ εἰς ἄτομόν τι μετὰ βρώσιν τριῶν ἢ τεσσάρων παγωτῶν ἐν μιᾷ ἑσπέρᾳ. Πασίγνωστον δὲ εἶναι πόσον εἶναι συχναὶ αἱ περιπτώσεις τῆς χολέρας ἢ τῆς χολερίνης ἕνεκα ἀκαίρου χρήσεως παγετωδῶν ποτῶν.

Γνωστὸν εἶναι ἐπίσης πόσον εἶναι συχναὶ αἱ βρογχίτιδες καὶ αἱ συμφορήσεις τοῦ στήθους ἕνεκα ἀσυνέτου χρήσεως ψυχρῶν ποτῶν. Αὕτη ἡ τῆς πνευμονικῆς φθίσεως ἀνάπτυξις παρετηρήθη εἰς ἀνθρώπους πίνοντας ψυχρὸν ὕδωρ, ἐνῶ τὸ σῶμα εὐρίσκειτο ἐν ἐφιδρώσει.

Τὰ ἐπερχόμενα κακὰ εἶναι ἔτι μᾶλλον βαρύτερα, ἐάν συνυπάρχῃ κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ψυχροῦ ποτοῦ νὰ συνυπάρχωσιν οἱ ἐπόμενοι ὄροι:

1ον. Προηγούμενῃ τοῦ σώματος θέρμανσις· 2ον. Κενότης τοῦ στομάχου κατὰ τὸν χρόνον τῆς πόσεως. 3ον. Πόσις μεγάλης ποσότητος ἐν δεδομένῳ χρόνῳ. 4ον. Ταπεινὴ τοῦ ποτοῦ θερμοκρασία.

Ποῖκι εἰσὶν αἱ ληπτεῖαι προφυλάξεις πρὸς πρόληψιν τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος δεινῶν;

Πάντες οἱ ἰατροὶ παραγγέλλουσιν ἐκ συμφώνου τὰ ἑξῆς·

1ον. Τὴν εἰς τὸ ὕδωρ προσθήκην ξένης τινὸς οὐσίας ἢ τοῦλάχιστον σακχαροῦ ἢ μικρᾶς ποσότητος οἴνου.

2ον. Τὴν κατὰ μικρὸν πόσιν καὶ τὴν ἐφ' ὅσον ἕνεστι μικρότερον χρόνον διατήρησιν τοῦ ποτοῦ ἐν τῷ στόματι πρὸ τῆς καταπόσεως.

3ον. Τὴν πρὸ τοῦ ψυχροῦ ποτοῦ λήψιν στερεᾶς τινος τροφῆς, ἔστω καὶ ἐν μικροτάτῃ ποσότητι, οἶον ἄρτου, διπυρίτου, σοκολάτας, κ.τ.λ.

4ον. Τὴν ἐν τοῖς χοροῖς καὶ ταῖς συναναστροφαῖς χρῆσιν ἐλαφροῦ τέφου, πόνιτος ἢ ἄλλου τινὸς οἰουδήποτε θερμοῦ ποτοῦ, ὑπὸ τῶν ἐχόντων θερμὸν τὸ σῶμα.

5ον. Ἐν ἡ περιπτώσει, καταφρονῶν τις τῶν ἐπερχομένων κακῶν, θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν παγετωδῶν ποτῶν, τὸ μετὰ βουμίου μελίκρατον ἐλαφρῶς ἐρεθιστικὸν ὃν βλάπτει ὀλιγώτερον ἢ τὰ ἐκ κρέμας καὶ πρὸ πάντων τὰ ἐκ καρπῶν παγωτά.

6ον. Τέλος τὰ πολυἀριθμα καὶ ποικίλα κακὰ τὰ ἐπακολουθοῦντα τῇ χρήσει παγετώδους τινὸς ρευστοῦ παρέρχονται ἐνίοτε ταχέως, λαμβανόμενου θερμοῦ τινος ποτοῦ. Ἐν ταῖς συναναστροφαῖς τὸ τέφον, τὸ πόνιτος ἐξουδετεροῦσι συχνότατα τὰ ὀλέθρια τῶν παγωτῶν ἀποτελέσματα.

Π*.